

[Christmas Møller.]

gennemføre en dybtgaaende Ordning af Gælden — jeg for mit Vedkommende kan ikke sige, at vi vil medvirke dertil —, saa maa man i hvert Fald indrømme, at det vilde være overmaade formaalstjenligt og uhyre nyttigt, i øvrigt ogsaa af andre Grunde, at have et statistisk behandlet Materiale af denne Karakter, og jeg opfordrer derfor den højtærede Finansminister til at drage Omsorg for — men vi kan maaske tale om det i Udvalget —, at et saadant Materiale — og maaske andre Spørgsmaal skulde bevares — kunde fremskaffes.

Men med Hensyn til Gælden er der en Betragtning, jeg gerne vil gøre gældende, en Betragtning, som i ganske særlig Grad inden for mit Parti er ført frem af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, og som efter min Opfattelse er saa indlysende rigtig. Fra nogle Sider siger man, at det er Gældsproblemet, man særlig skal hæfte sig ved, og heroverfor siger det ærede Medlem Hr. Korsgaard — det ærede Medlem har vistnok ogsaa sagt det her i Tinget —, og jeg vil gerne hæfte det til hans Navn, det fuldkommen rigtige: Hvad koster det at oprette et Landbrug? Hvad koster det i Dag at oprette et Husmandsbrug, og hvad koster det at oprette et almindeligt Bondebrug? Og hvis man undersøger, hvad det koster at bygge de Bygninger, der skal til, anskaffe den Betsætning og det Inventar, der skal til, saa vil man ganske utvivlsomt komme til det Resultat, at den Pris, man sætter for Jorden, bliver en meget lav Pris. Men hvad betyder det? Jo, da et Erhverv naturligvis kapitalmæssigt maa være saadan stillet, at det kan betale sig at oprette Virksomheder i det, at forny det, at spalte f. Eks. en Gaard i to og paa den Maade forny det — det er det, man paa Forhaand kræver i Byrhvervene, idet man overhovedet ikke vil laane Penge ud, uden at Forholdene tillader dette —, saa er Stillingen i Landbruget et meget væsentligt Argument for, at Gældsbetragtningen ikke er rigtig, og saa er den manglende Fornyelsessevne et meget væsentligt Argument for, at det ikke er ad Gældsordningens Vej, man skal frem. Naar et Landbrugs Opretelse netop koster den Gæld, der nu er normal, saa kan det maaske økonomisk være haardt for de vedkommende, men det afgørende er: hvad koster det at oprette et Brug f. Eks. til en Mand, der kom udenlands fra, en Danks, der vendte hjem, eller hvordan det nu kunde forme sig.

Derfor hører jeg til dem, der naturlig-

vis godt vil diskutere Gældsproblemet og godt vil drøfte, om der paa en eller anden Maade er Foranstaltninger at træffe, men jeg hører ogsaa ubetinget til dem, der venter, at det ikke er der, det store Arbejde kan gøres, det er ikke der, kan jeg godt sige, det store Arbejde bør gøres, nej, det er i Spørgsmaalet om Produktionen og dens Vilkaar, at der efter vor Opfattelse i ganske særlig Grad skal sættes ind. Da Verden nu engang er inde i de Forhold, hvori den er, da Stillingen er den, at det ikke er Foranstaltninger indefra, men Foranstaltninger udefra, som i høj Grad har fremkaldt en Række af de forskellige Love som gennemføres, saa har man ogsaa Lov til at sige, navnlig ud fra den Betragtning, som er Regeringens: at Valutacentralen er noget, der er paatvunget den udefra, og at den Erhvervs politik, den fører, fører den ikke, fordi den ønsker det, men fordi den er nødt til det. Saa er det ogsaa givet, at den faktiske Konsekvens af dette maa være en Produktionspolitik over for Landbruget, som skaber Landbrugsproduktionen taalelige Vilkaar eller Vilkaar svarende til dem, man giver Byproduktionen.

Vi tror jo, at Regeringen skulde have lyttet til vort Raad og søgt Valutacentralen afviklet. Vi maa sige det igen her i Dag, at der er noget urimeligt i, ikke at man begrænser Indførselen af Varer — for det er man paa en Række Omraader nødt til —, men at man ikke anvender det Toldmiddel, som i hvert Fald drager Omsorg for, at Pengene gaar i Statens Lommer og ikke i de private, hvorved man maaske oven i Købet kunde forme det saaledes, at nogle af disse Penge kunde anvendes — hvad der var rimeligt — til Forbedring af det Erhvervs Stilling, som lider under de nuværende Forhold, det Erhverv, hvis Eksport er en Betingelse for Indførselen til de andre Erhverv. Vi savner i Regeringens Forslag en økonomisk Politik — hvis jeg maa bruge et saa fornemt Udtryk —, for Plan har jeg jo vist der overhovedet ikke eksisterer, og Justitsministeren har ved Mødets Begyndelse ogsaa aflagt et udmærket Vidnesbyrd herom. Vi faar at vide, at nu skal man altsaa vente disse tre Fjerdinger, og for den Tid vil man give en Henstandsordning, forlænge Svineordningen, ændre i Kornordningen og saa gennemføre denne Smørordning. Vi savner, siger jeg, i Regeringens Forslag en Politik.

Jeg skal henvise til de Betragtninger, som ofte er fremført fra vor Side, om Skatternes Nedbringelse, hvorefter vi vil være parate til at medvirke til Gennemførelse